

POSTANOWIENIE

Dnia 19 maja 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Roman Kuczyński

w sprawie z powództwa E. K.
przeciwko Bankowi [...]
o przywrócenie do pracy,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 19 maja 2005 r.,
kasacji powódki od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w S.
z dnia 29 października 2004 r., sygn. akt III Pa .../04,

odmawia przyjęcia kasacji do rozpoznania.

Uzasadnienie

Pełnomocnik powódki E. K. w kasacji od wyroku Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w S. z dnia 29 października 2004 r. zarzucił temu wyrokowi naruszenie prawa materialnego - art. 45 § 2 Kodeksu pracy przez błędną jego wykładnię i niewłaściwe zastosowanie. Jako okoliczności uzasadniające rozpoznanie niniejszej kasacji wskazał rażące naruszenie wyżej wymienionego przepisu w sposób wskazany wyżej. Ponadto skarżący zarzucił naruszenie przepisów postępowania – w szczególności art. 233 § 1 i § 2 k.p.c. – poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów. Na tych podstawach domagał się zmiany zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie apelacji pozwanego i o przywrócenie do pracy wraz z ewentualnym zasądzeniem odszkodowania na

rzecz powódki w trybie art. 47 k.p. i zasądzenia od powoda na rzecz powódki kosztów procesu, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku do ponownego rozpoznania przez Sąd drugiej instancji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przepis art. 393³ § 1 k.p.c. wymienia konieczne wymagania formalne, jakie powinna zawierać skarga kasacyjna wniesiona od wyroku Sądu drugiej instancji wydanego po dniu 1 lipca 2000 r. W szczególności wniesiona kasacja powinna zawierać przedstawienie okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie (art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c.). Kasacja temu wymaganiu w niniejszej sprawie nie czyni zadość, wskazuje jedynie na rażące naruszenie przepisów prawa materialnego odnośnie postanowień art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c. W przedmiotowej sprawie nie jest uprawnione stanowisko, że okolicznościami uzasadniającymi rozpoznanie kasacji jest zarzut rażącego naruszenia prawa materialnego, bowiem jego uzasadnienie odnosi się jedynie do podstaw kasacyjnych określonych w art. 393¹ k.p.c.. Zatem nie może być ta okoliczność potraktowana jako wskazanie istotnego zagadnienia prawnego bądź potrzeby w niniejszej sprawie wykładni przepisów prawa budzących poważne wątpliwości lub wywołujące rozbieżności w orzecznictwie.

Nawet jeżeli przyjąć, że kasacja ta wskazywała na istnienie w niniejszej sprawie istotnego zagadnienia prawnego, to wydanie orzeczenia odszkodowawczego, w miejsce wybranego przez pracownika żądania przywrócenia do pracy, pozostaje w uprawnionej gestii sądu pracy w każdej konkretnej sprawie pracowniczej, co wyklucza możliwość wytyczenia abstrakcyjnego rozwiązania tego problemu rozumianego jako rozstrzygnięcie o istotnym zagadnieniu prawnym. W konsekwencji Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia kasacji do rozpoznania na podstawie art. 393⁷ § 1 k.p.c. dlatego, że skarżący nie wskazał innych okoliczności, które uzasadniałyby rozpoznanie kasacji, tj. że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie (art. 393 § 1 pkt 2 k.p.c.), bądź że zaskarżone orzeczenie oczywiście narusza prawo albo że zachodzi nieważność postępowania (art. 393 § 2 k.p.c.).
